

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.11. Doctrina de Trinitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

denique ipsi Præpositi ad tempus cedendum esse existimarunt. Interim rogo vos, ut ea, quæ ex data vestra Distinctione inter speculative pulchra & practice possibilea consequuntur, serio perpendatis: quod falsum, nunquam revera pulchrum est. Atqui morum Regulae falsæ sunt, nisi sint observatu possibilea; tota enim Doctrina moralis ad praxin deduci debet, cum nihil aliud nisi facienda nos doceat. Ergo maximam Legislatori injuriam infert, qui dicit, Leges ipsius esse pulcherrimas, sed in usu impossibilea, cum eundem simul jaçantiam, ignorantiam & imprudentiam incuset. Nequaquam igitur, Charissimi Lectores! Jesu Christi præcepta impossibilea sunt, imo nequidem gravia, ut Apostolus ejus dilectus testatur, dumque Christus Ecclesiæ suæ auxilium usque in finem Sæculorum promisit, nobis Gratiam necessariam, qua supra infirmitatem nostram elevaremur, pollicitus est.

1. Joan. 5. 3.

§. XI.

Doctrina de Trinitate.

Postquam de Disciplina differuimus, etiam Veterum Doctrinam, eamque tradendi modum consideremus. Patrum Doctrina in rei substantia eadem est, quam nos hodieque credimus, & docemus. Id ex Patrum Excerptis, quæ vobis

bis dedi, cognoscere potuistis, & melius etiam, si placeat, in ipsis fontibus legetis. Ante omnia SS. Patres tanquam Doctrinæ Christianæ fundamentum posuerunt Monarchiam, seu Principii unitatem, partim contra Paganos, plures Deos sibi fingere assuetos, partim contra aliquos Hæreticos, qui, cum difficulter causam mali invenirent, ut Marcionitæ & Manichæi, duo rerum omnium Principia unum Bonum & alterum Malum, quorum neutrum ab altero dependeret, commenti sunt.

Trinitatem contra Sabellianos Arianos & Macedonianos probatam a Patribus legistis; nec altissimum Mysterium, & humano intellectui incomprehensibile, reddere nobis perspicuum voluerunt, sed necessitatem illud credendi demonstrarunt.

Certum est, Jesum Christum a Christianis tanquam Deum suum semper fuisse adoratum. Id ex Apologiis, & Actis Martyrum, ex ipsorum Gentilium testimoniis, ex Epistola Plinii ad Trajanum, & ex iis, quæ Celsus & Julianus Apostata Christianis objecerunt, liquet. Rursus certum est aliunde, Christianos unicum semper Deum, & nunquam plures adorasse; ergo Jesus Christus idem Deus est ac Pater, Creator universi. Item indubitatum est, Jesum Christum esse
Filius

*Hist. L. III.
§. 3. VII.*

*§. 19. XV.
§. 45.*

Filium Dei, & eundem respectu sui ipsius non posse Patrem simul esse & Filium. Id ipsum Tertullianus contra Praxeam optime probat. Jesu Christi sermones absurdi essent & insani, dum dicit, se a Patre procedere, se a Patre missum, se & Patrem unum seu rem unam esse, nam idem esset ac dicere: *A me ipso procedo. Me ipsum misi. Ego & ego unum sumus.* Sensus nullus rationi consentaneus his verbis inesset, nisi dicamus, Jesum Christum aliam esse Personam quam Patrem, licet sit idem Deus. Ipsius Auctoritas nobis sufficit, ut credamus, rem ita se habere, etiam si, quomodo id fiat, capere non valeamus.

Si Filius Deus est, sequitur, ipsum necessario perfecte æqualem & perfecte similem Patri esse. Hæc contra Arianos demonstrata fuere. Alias enim duo darentur Dii, unus major & alter minor, & iste minor re ipsa nihil supra Creaturam esset. Ergo illum adorare non liceret. Præterea Idea Creaturæ, quantumcunque perfectam concipiamus, non exæquat Ideam illam, quam Sacræ Scripturæ verba de Filio Dei in nobis creant. Contra Macedonianos, qui Divinitatem Filii admittebant, & rejiciebant Divinitatem Spiritus Sancti, demonstratum fuit, S. Spiritum a Patre procedere,

re,

re, & æque ac Filium a Patre fuisse mis-
sum; sed alium esse a Filio, cum nulli-
bi Filius dicatur, aut Genitus. Item in *Lib. XIV.*
Forma Baptismi æqualiter nominari: Ite, *§. 31. Athan.*
baptizate in Nomine Patris & Filii & *ad Serap.*
Spiritus S. Ergo Spiritus S. tertia Per-
sona est, & idem Deus.

Hac methodo Patres nostri existen-
tiam Mysterii Trinitatis non argumenta-
tionibus Philosophicis, sed Auctoritate
Scripturæ & ex Traditione probarunt;
nec ex principiis metaphysicis, ex qui-
bus deducitur, rem necessario ita se ha-
bere, sed ex verbis expressis Jesu Chri-
sti, & ex usu constante, quo Christiani
Filium cum Patre, & Spiritum Sanctum
cum utroque nunquam non honorarunt
& adorarunt. Illud tamen negari non
potest, SS. Patres quandoque multum
de Sanctissimo Mysterio fuisse ratiocina-
tos, sed tunc tantum, quando, ut id fa-
cerent, ab Hæreticis cogebantur, qui
ad destruendum Sanctissimum Myste-
rium subtilissimas humani intellectus ar-
gutias afferebant. Hinc Patres tam di-
verse mentem suam explicarunt, scilicet
pro varietate difficultatum, quas resol-
vere volebant. Aliter ipsis loquendum
erat cum Paganis, aliter cum Hæreticis,
& rursus aliter cum diversis Hæretico-
rum Sectis; & inde factum, ut aliqui
Moderni ob tam varias loquendi formu-
las,

las,

las, quæ pro diversitate temporum & Adversariorum adhibebantur, a SS. Patribus Concilio Niceno antiquioribus in Materia de SSma Trinitate nimis leviter recesserint. Puto autem, hos viros antiquos a me in decem prioribus meis libris satis fuisse defensos.

§. XII.

Incarnatio. Gratia.

Personarum Trinitate invictis argumentis demonstrata, simul etiam Incarnatio contra Ebionem, Paulum Samosatenum, aliosque, qui Jesum Christum purum hominem affirmabant, probatur, non enim magno labore opus erat ad probandum contra Docitas & Manichæos dicentes, Christum tantum Hominis speciem præ se tulisse, quod veram carnem assumpserit. Contra illos autem, qui verum Hominem confitebantur, cum ex Doctrina Trinitatis constet, ipsum esse Deum, satis erat ostendere, quod licet esset Deus, nihilominus simul etiam verus homo esse posset. Id ipsum etiam est, quod Patres demonstrarunt contra Apollinarem dicentem, in Christo Domino Verbum Divinum vices animæ rationales supplevisse.

Dum Nestorius & Sectatores ipsius hanc Hæresin oppugnant, in extremum alterum & oppositum inciderunt, separantes